Tata, 1900. augusztus 7. – Budapest, 1949. március 16.

Uradalmi kocsis gyermeke. Négy elemit végzett, majd Felsőgallán bányamunkás, később vájár lett. 1917-től a Magyarországi Szociáldemokrata Párt tagja, 1921-től a párt tatai szervezetének alelnöke, 1922-től elnöke. 1940-ben a bányászszakszervezet országos alelnöke lett. Az 1945. november 4-i nemzetgyűlési választásokon a Szociáldemokrata Párt Fejér és Komárom-Esztergom vármegyei listájáról került be a törvényhozásba, mandátumáról 1948. április 2-án mondatták le. 1946. április 1-jétől az SZDP központi titkárságán a vidéki osztály munkatársa, országos bányásztitkár volt.